

כ"א סיפורים

"יעמוד אדוננו מורנו ורבנו"

שעות ארוכות נמשכה אותה התוועדות של שלהי שמחת-תורה. המוני חסידים ישבו מול כסאו הריק של הרבי וניגנו ניגוני כיסופים וגעגועים. הכיסא האדום שעמד ריקני היה כמו חור בליבותיהם של אלפי החסידים - 'אייהו הרבי?'

במהלך ההתוועדות עלו בזה אחר זה כמה מהשפיעים וזקני החסידים ונשאו דברים, מתוך התרגשות גדולה, על הבטחון המוחלט שבודאי הרבי יבריא בקרוב והשמיעו דברי התעוררות. עשה רושם מיוחד נאוו הנלהב של ראש הישיבה הגה"ח הרב מרדכי מענטליק ז"ל (שהשנה מלאו אחד-עשרה שנים לפטירתו למחרת שמחת תורה תשמ"ח).

בשעות האחרונות הגיעו שמועות שונות על אשר נעשה ב'גן-עדן העליון'. מספר מצומצם של חסידים התפללו בשעות הבוקר ב'גן-עדן התחתון' סמוך למחיצתו של הרבי, ולקראת ההקפות נכנסו אל הקודש. הבעל-קורא הרה"ח ר' מרדכי שוסטרמן (ע"ה) החל לקרוא את נוסח "מרשות" כדי להזמין את הרבי ל'חתן בראשית' ובאמצע לא התאפק ופרץ בבכי.

איש גם לא ידע כיצד יעלה הרבי לתורה, אלא שאם הזמנת ההוד "יעמוד אדוננו מורנו ורבינו..." קם הרבי על רגליו באופן מפתיע, אף שהדבר דרש ממנו מאמץ פיזי גדול ביותר. אחד הרופאים זינק במהירות לרבי כדי לבקש ממנו שיישב, אלא שהרבי חיך לעברו חיוך רחב, ואמר: "אל תתערב בעניינים כאלו". הרבי רמז לו כי אין לו מה להיות מודאג. שוב ושוב שפשו הרופאים את עיניהם באי-אמון, בראותם כי עניינים אלו קיים על טבעיים מתרחשים לנגד עיניהם...

השמועות מלמעלה הגיעו אל הקהל העצום שהתוועד למטה, אלא שאלה לא הרגיעו איש. אדרבה השעות הלכו והתארכו, שעת צאת החג חלפה לפני זמן רב, ואיש לא ידע מה יהיה הלאה. לא מזמן חזרה הקבוצה השנייה שהלכה ברגל להשתטח בציון הקדוש ולעורר רחמים מדוביט. הצועדים הלכו שש שעות כל צד ונשאו תפילה מעומק הלב הרוטט...

דברים טובים בלבד

אחד הדברים שהרופאים ביקשו מהרבי היה ללכת ברגליו הק' כדי לחזק את פעולות הלב. הם ביקשו כי הרבי יצעד בפרוזדור של הקומה הראשונה, יעלה במדרגות וכן הלאה. מספר על-כך הרב חיים ברוך הלבשרטאם האחראי על חדר השידורים שנמצא בקצה המיסדרון: ידענו שהרבי צועד לפעמים בקומה הראשונה, לבקשת הרופאים, בעודו משוחח עם הרופא, ניצלנו, איפוא, את ההזדמנות ובכל פעם שנודע לנו שהרבי אמור לעבור ליד החדר, היינו מסדרים את המקום יפה, שמים ברקע מוסיקה חסידית ומשאירים את הדלת פתוחה. מובן שאיש מאיתנו לא היה בחדר באותה שעה. באחד הפעמים, כשהרבי הבחין בדלת הפתוחה הציץ פנימה ואז פנה אל הרופא ואמר: "מהחדר הזה יוצאים רק דברים טובים".

"השווער היה פה..."

על פי השמועה, נכנס הרש"ג באותה השעה הרת-גורל לגן-עדן העליון ושוחח עם הרבי, הרבי אמר שאין מה לדאוג, השווער היה פה ואמר שלא צריך לדאוג!...

סיפורו של רופא

במשך חמשת השבועות הללו נכנס ד"ר רזניק לקודש פעמים אין ספור, ופעמים רבות היה משוחח עם הרבי בנושאים שונים, ולפעמים אף בלימוד. לא פעם היו לו קושיות ב'לקוטי שיחות', והוא היה שואל את ה'מקור' עצמו, הרבי היה עונה לו בחביביות רבה. באחד הימים שאלו הרבי בנוגע למה שנאמר בלקוטי תורה "כליות יועצות"; "האם ע"פ הרפואה יש הסבר למה שכתוב בנוגע הקשר בין הכליות למוח"? שאל הרבי. ד"ר רזניק השיב כי לאחרונה קרא מחקר רפואי חדש המוכיח כי יש חומר מסויים

- כ"א שנה -

שיוצא ממקום סמוך לכליה, וכי החומר הזה מועיל למוח. שאלה מענינת שאל ד"ר רזניק את הרבי, לאחר שלמד את אחד השיחות של הרבי בנוגע לפירוש רש"י "משל לחולה שנכנס אצלו רופא, אמר לו אל תאכל צונן ואל תשכב בטחב". משיחתו של הרבי מובן היה כי "אל תאכל צונן" חמור יותר מ"אל תשכב בטחב". הדבר היה תמוה בעיניו של ד"ר רזניק ששאל את הרבי - הלוא ע"פ כללי הרפואה לשיכב בטחב, יותר גרוע מלאכול צונן. הרבי השיב לו שבמידה מסוימת אכילת דברים קרים גרועה יותר, מפני שהשוכב במקום רטוב יכול לקום בכל רגע ולשנות את מצבו, אולם מי שאכל צונן, הרי האוכל נמצא בתוכו ואין הוא יכול להשתחרר מהשפעתו. זו היתה תשובתו של הרבי, וז"ר רזניק התפעל מנקודת ההסתכלות הזאת.

הודעה מיוחדת

מספר הרב מ"מ גרונר: לאחר שהרבי נכנס לבית-הכנסת, עם תחילת ההקפות, הרבי קרא לפתע לאבי ודיבר איתו משהו, אנשים הבחינו בכך, אבל לא ראו בכך משהו חריג, אני עצמי הופתעתי ונדהמתי רק מאוחר יותר כששאלתי את אבי מה אמר לו הרבי, הוא ענה לי שהרבי הורה לו באופן מפתיע לחלוטין, "תהיה מוכן כי ברצוני למסור הודעה מיוחדת לציבור לאחר ההקפה החמישית", אלא שבעיצומה של ההקפה הרביעית קרה מה שקרה, ותוכן ההכרזה נשאר בגדר תעלומה עד עצם היום הזה.

הרבי קם

ועוד מספר הנ"ל: בשלב מסוים הרבי החליט לקום ממיטתו לכמה דקות, ואני הייתי בגן-עדן התחתון ומרוב התפעלות צעק אבי, לך תפרסם למטה שהרבי קם, מישהו אחר הורה לי שלא לספר. ירדתי למטה ולא ידעתי אם לספר אם לא, שאלתי את ר' יואל כהן, והוא אמר לי בוודאי מה השאלה? והורה לי להכריז על כך ברבים.

התוועדות ב- 770

באותה התקופה התוועד למטה ב"זאל" ר' אברהם מ'אייר, ובין שאר הדברים שדיבר, אמר: "דער רבי זאל העלפן אז דער אויבערשטער זאל געזונט זיין" (מישהו הקליט את ההתוועדות והביא את הקלטת לרבנית).

צינזור מכתבים

באותה התקופה המזכיר הרב יהודה-לייב גרונר שאל את הרבי אם אפשר ל"צנזר" את המכתבים שמגיעים, והרבי השיב בשלילה, ושאל הר"ל"ג שמתי שכ"ק אדמו"ר מוהרי"צ נ"ע לא הרגיש טוב, אז הרבי היה מצנזר את המכתבים, ובכ"ז הרבי לא נתן רשות.

לישון ב- 770

ידוע שחברי המזכירות לא הלכו לישון בביתם משמה"ת עד ר"ח נסלו אלא היו יושנים ב"זאל" למעלה, וקרה שאחד הבחורים היו לו טענות על א' מהברי המזכירות ורצה לשפוק עליו מים באמצע הלילה. ולפועל שפך על מזכיר שני בטעות... ואמר לו המזכיר שגם אם יש לך ביקורת על א' מהמזכירים לא צריך לשפוק מים.

ממשיך לדאוג לכלל

בימים כתיקונם היתה התוועדות עם הרבי בשעות הערב, ולאחר מכן הרבי יוצא ומעודד את הציבור הצועד בתהלוכה, ואילו עכשיו ..

הציבור מלא דאגה, אבל הרבי לא מותיר מקום לספוק מיצד צריך להתנהג היום. הרבי קורא למזכיר הר"ל"ג ומצווה עליו למסור לקהל שלא ישכחו ללכת ולשמח יהודים בבתי הכנסת, "און דער עיקר - מיט א שטורעם!" הרבי גם מוסיף שאלו שרוצים לגרום להטבת בריאותי שילכו לשמה. הרבי גם אומר שבעת ההליכה בתהלוכה כל אחד יצייר לעצמו "אז דער וואס זיצט אופן בענקל פעלט ניט" [=זה שיושב על הכיסא - לא חסר]. וממשיך לדאוג לכלל, בעוד מצבו עדיין לא התייצב ולא השתפר כלל.